రంగు రాళ్ళు

తల్లావజ్ఝల పతంజలి శాస్త్రి

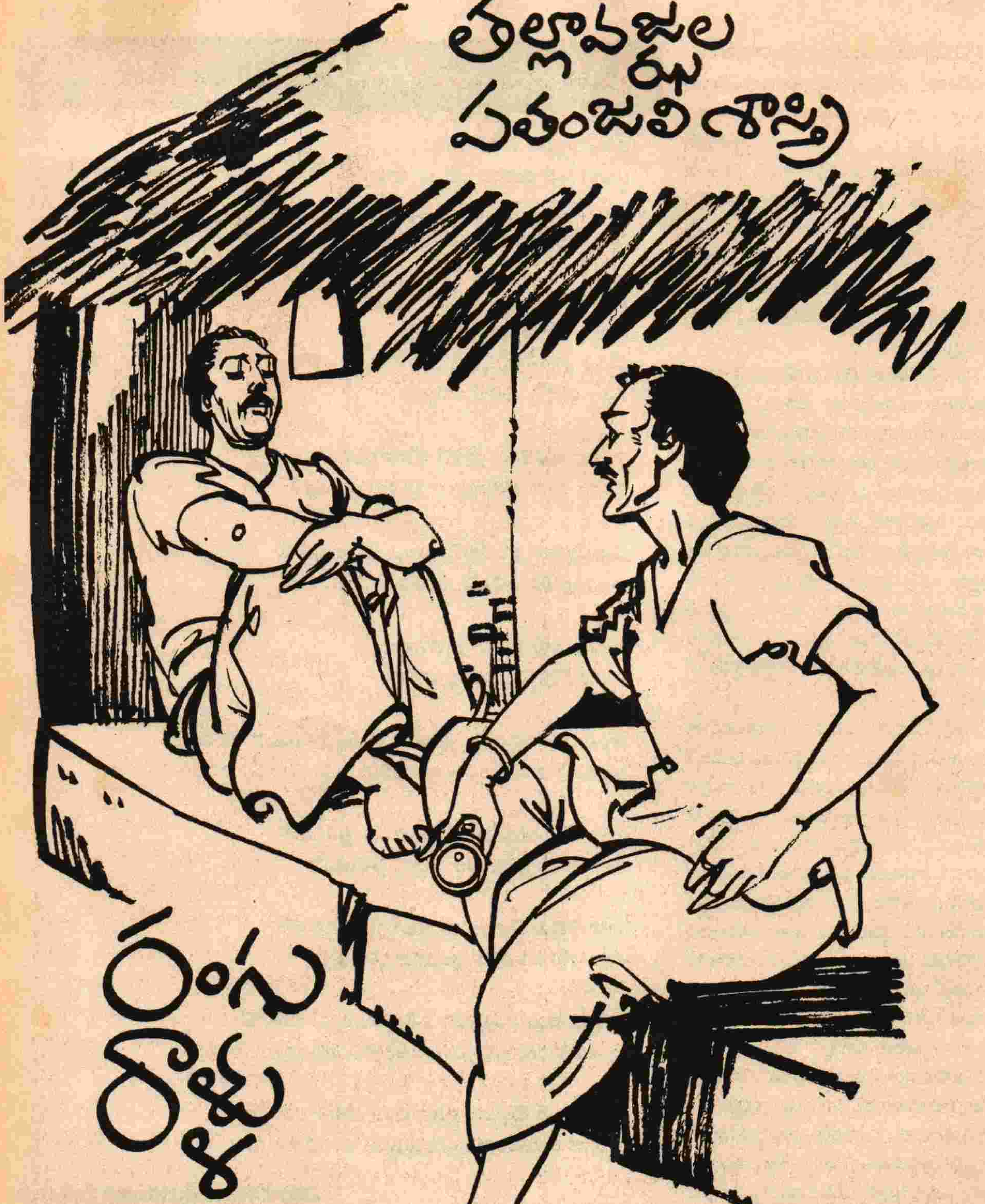

పచ్చ్రలావు ఎర్రగా కందిపోయాడు. బిగించిన పళ్లలోంచి దూసుకు రాబోయిన రెండు బూతు తిట్లని నోట్లో సిగరెట్టు పెట్టుకుని ఆపాడు. తిట్లు పొగలై పోతిరెడ్డి ముఖం మీంచి చీకట్లో కలిసిపోయాయి. రెండు దమ్ములు పీల్చిన తరువాత పచ్చ్రలావు మామూలు రంగులోకి వచ్చాడు. రెడ్డికి సిగరెట్టు అందిస్తూ అన్నాడు:

"నువ్వింత మొండి నా కొడుకు వనుకోలేదురా బావా!"

పోతిరెడ్డి సిగరెట్టు వెలిగించాడు. సమాధానం మాత్రం చెప్పలేదు. రాత్రి ఏడు గంటలు దాటింది. కొండల కడుపులోంచి చీకట్లు బయటపడి అలుముకున్నాయి. అది.కొండరెడ్ల వీధి. చిమ్మ

చీకట్లో మినుకు బిక్కు మంటోంది. కొన్ని గుడిసెల్లో, వరండాల్లో పొయ్యిలు వెలుగుతున్నాయి. పోతిరెడ్డి అరుగు మీద చెరో కర్రస్తంభానికీ ఇద్దరూ ఆనుకుని కూచున్నారు. ఇంటి ముందు దడి దగ్గిర పచ్చర్లావు చిన్న మోటారు సైకిలు చీకట్లో కలిసిపోయింది. లోపలి గదిలో పోతిరెడ్డి పెళ్లాం పిల్లాడికి పాలిస్తోంది. సిగరెట్టు అవతల పారేసి పచ్చర్లావు పక్కనే ఉన్న సత్తు చెంబులో మిగిలిన జీలుగు కల్లు ఒక్క గుక్కలో ఖాళీ చేశాడు. కడుపులోంచి తన్నుకొచ్చిన త్రేనుపుతోపాటు లోపల్నించి పెద్ద మూలుగు వినిపించింది. అప్పటి వరకూ వేగిస బొమ్మలా నిశ్చలంగా కూచున్న పోతిరెడ్డి 'అయ్యా' అంటూ ఒక్క గంతులో లోపలికి వెళ్లాడు. పచ్చర్లావు తుపుక్కున ఉమ్మేసి మరో సిగరెట్టు తీశాడు. లోపల్నించి మరో పెద్ద మూలుగు వినిపించింది. లోపలికెళ్లి ముసలాడి పీక నులిమేద్దా మనిపించిం దతనికి. అత నొచ్చి గంట దాటుతోంది. ఎంత బతిమాలినా పోతిరెడ్డి నోరు విప్పడం లేదు. అసలు వింటున్నాడో, లేదో తెలీలేదు పచ్చర్లావుకి. రోగంతో ఉన్న ముసలాడు పడుండక మూలగడం అతనికి మరీ ఇబ్బందిగా ఉంది. ("ఆడు పోద్రా బాబూ, నా మాటిను.")

పచ్చర్లావు అడ్డ తీగల స్టేషన్లో పి.సి. ఉద్యోగ రీత్యా ఎవర్నీ బతిమాలడం అలవాటు లేకపోవడం వల్ల పోతిరెడ్డి అతనికి మేజిస్ట్రేట్లా పరిణమించాడు. మూడో మూలుగు తరవాత పెళ్లాన్ని తిట్టి బయటి కొచ్చాడు పోతిరెడ్డి. అరుగు మీద కూలబడి గంగమ్మకి దండాలు పెట్టాడు. గుండెలు బాదుకుంటూ 'అమ్మా, తల్లో' అంటూ, చీకట్లోకి వెయ్యోసారి కోడిని కోస్తానని ప్రమాణాలు చేశాడు రెడ్డి. పచ్చర్లావుకి దడి అవతల గంగమ్మ కనిపించలేదు. కాసేపు నిశ్శబ్దంగా ఏడిచి మోకాళ్ల మధ్య తల పెట్టుకుని ఉండిపోయాడు పోతిరెడ్డి. ముసలాడితో పాటు రెడ్డిని కూడా సొంత చేతుల్తో చంపెయ్యా లనిపించింది పచ్చర్లావుకి. చీకటి పడే కొద్దీ ఒక్కడూ అడ్డతీగల వెళ్లగల ధైర్యం అతనికి పోలీసు ఉద్యోగం ఇవ్వలేదు. పది కిలో మీటర్లు పైగా రాత్రి ఒంటరిగా దొరగారి జీపులో కూడా వెళ్లలే దతను. పోలీసు వాసనలు చెట్లలోంచీ, పొదల్లోంచి లోపలికి వ్యాపిస్తాయని తెలు సతనికి. తిరుగు ప్రయాణం గుర్తొచ్చేసరికి జబ్బు చేసినట్టయింది.

"బావా! నా మాట ఆలకించు. ను వ్వేడిసి మొత్తుకుంటే నీ బాబు రోగం తగ్గుద్దా? డాక్టర్రావాలి. లేదా ఆర్పేచే మందు లేనా రావాలి. స్కూల్లో టీచరుగానీ, డాక్టరుగానీ ఎప్పుడేనా రావడం

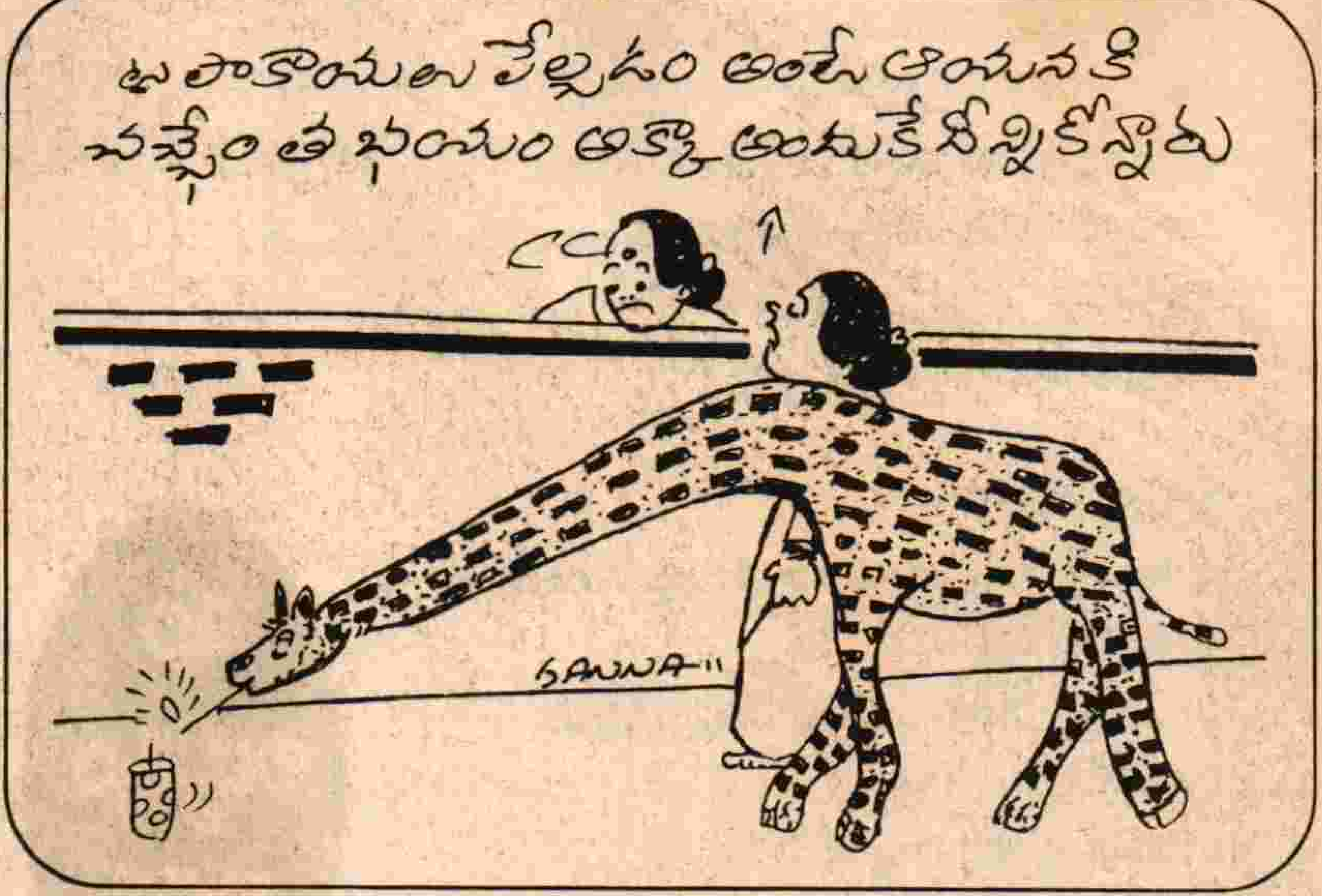

ఎరుగుదువా? ఇ దో సిగరెట్టు... కాల్చుకో. నేను ప్రెమాణం చేసి చెప్తున్నాను. పని అయిపోగానే నీ బాబుకి మందులు ఏలేశ్వరం నుంచి అయగారు కొని పంపిత్తార్రా మగడా!"

పోతిరెడ్డి సిగరెట్టు వెలిగించాడు. అగ్గిపుల్ల వెలుగులో వాడి చెంపల మీద నీటి చారిక తళుక్కు మంది. వాడి గుండెలో తపసికొండ ఇరుక్కు పోయింది. చీకట్లోకి చూస్తూ ఉండిపోయాడు.

"ఇదో.. ముందీ యాభై ఉంచమన్నా రయ్యగారు. ఆడికి పెద్ద జబ్బు గాదురా బావా. ఇరోచనం గాక అంతే." ముసలాడి వ్యాధి వివరిస్తూ సాధ్యమైనంత శాంతంగా మళ్లీ మొదటి కొచ్చాడు పచ్చర్లావు.

"మా అయగారికి ట్రాన్సురై పోయింది. దేవుల్లాటి మనిషి. రాళ్లు తవ్వడాలు మొదలెట్టి రెండేళ్లయిందా. అయగారికి మిగిలిందేవీ లేదు. ఇప్పు డసలు ఎల్లేపో తన్నారు. పోనీ మీ జోలికి ఎప్పుడూనా ఒచ్చేరేమో ఎరుగుదువా? వైజాగు నుంచి సేట్లు రావడం మాకు తెల్దా? రాజమండ్రి బ్రోకర్లు రావడం మాకు తెల్దా? ఎవరెవరు తవ్వుకుంటున్నారో నీకు తెలుసు, మాకు తెలుసు. మేవూ, బ్రోకర్లూ కిందా మీదా పడ్డాం. అందులో అయగారికి ఒచ్చిందేవీ లేదు. పందేరాలతో సరిపోయింది. పేపరోళ్లు రాశారు. కేసులు పెట్టేం, ఆ గొడ వేరు. మీ గురవయ్య తమ్ముడు ఆడి జన్మలో పంట్లాం చూశాడా, తొడిగాడా! సేటు నా కొడుకులు ఎంతిత్తన్నారు? మీ వీధిలో ఇద్దరికి లూనా బళ్లు ఏణ్నించి ఒచ్చేయిరా బావా! సత్తిరాజు బండి మీద చోడవరం పోయి వీడీలు తగిలించు కున్నాడా, లేదా? నాలుగు డబ్బులూ పోయేయి. వీడీలు మిగిలిపోయాయి. అంతేనా! ఆ గొడవ మనకొద్దు."

పచ్చర్లావు ఉపన్యాసానికి లోపల్నించి మరో పెద్ద మూలుగు అంతరాయం కలిగించింది. ఈసారి పోతిరెడ్డి లోపలికి వెళ్లలేదు. తల బాదుకుంటూ కూచుండిపోయాడు. రెడ్డి పెళ్లాం ఏడుస్తూ గంగమ్మ తల్లికి మొక్కుకుంటోంది. చంటి పిల్లాడు సన్నగా ఏడుపు మొదలెట్టాడు.

ఒక క్షణం ఆగి పచ్చర్లావు అన్నాడు: "జాగర్తగా ఆలకించు మరి. పోనీ అయగారి గొడ వదిలెయ్. ముసలాడికి మందులు ఏణ్నించి ఒస్తాయిరా బావా? ఆణ్ని సంపేసుకుంటావా? మీరు ఈ పాలికి ఎళ్లి రండి. నీకు రావలసిన లెక్క నేను ఎల్లుండి సాయంత్రం నీ చేతుల్లో పెడతాను. అయగారు మందులు పంపుతారు. ఈడు రెండ్రోజుల్లో సుబ్బరంగా లేచి తిరుగుతాడు. నా మాటిను. ఇంకో ఎదవనీ, ఇంకో ఎదవనీ ఎందు కడగలేదు? నీ దగ్గిర న్యాయం ఉంది. ఇంకోడైతే రాళ్లు కప్పెట్టుకుని మొండి చెయ్యి చూపిస్తాడు. మా అయగారి కోసం కాదనుకో. నీ బాబు కోసం బయలుదేరు. ఇంక మాట్లాడక. లేటయిపోద్ది నాకు. మీ వాళ్లని నలుగుర్నీ కేకేసుకుని ఎళ్లిరండి మరి. రేపు నీకు ఒకటో రకం ఫస్టాసైన కొరియా బేట్రీ పంపుతాను. మళ్లీ జార్తగా ఇచ్చేద్దు గాని. అదీ. డబ్బుల్తో నీ బాబు రోగం నయవొద్దంటున్నాగా. మా అయగారికి ఏదో ముట్టజెప్పినట్టవుద్ది. ముసిలాడి జబ్బు ముఖ్యం. మరి ఉంటా్రా బావా."

పోతిరెడ్డి భుజం తట్టి వాహనం కదిలించి బయలుదేరాడు పచ్చర్లావు. రెడ్డి కూచున్న చోటు నుంచి కదలలేదు. రెండు నిముషాల తరవాత చీకట్లోంచి పచ్చర్లావు బండి రోడ్డెక్కడం

కల అదృశ్యం కాదు!

కలల అలలపై చెంగుచెంగున గంతులేస్తుంటే
కల లెంత తీయగా ఉంటాయి
కన్పించని ఊహల పుష్పక విమానంలో
విహరించే వినోదాల విశాల బృందావన మెంత అందంగా ఉంటుంది
కళ్లు తెరిస్తే
కన్నీళ్లెంత స్వచ్ఛంగా ఉంటాయి?!

మళ్లీరాని బాల్య స్మృతులు
పూర్వజన్మ వాసనలై మనసంతా గాయమైపోతుంటుంది
మాడ్చుకుని తిన్న ఆకలి
మా యమ్మ పాదాల మీద పడి ఏడుస్తుందిపుడు
మా యమ్మే
స్వయంగా ఉత్తరం రాస్తుంది
స్వయంగానే ఉత్తరం చదువుతుంది.
మా యమ్మ కూడా
పట్టుచీర కట్టుకుని పేరంటాని కెళుతుంది
ఫ్యాన్ కింద కబుర్లతో కలర్ టీవీ. 'శీవీ'గా చూస్తుంది
పుణ్యక్షేత్రా లెన్నింటినో సందర్శిస్తుంది
అధికారికంగానే-!
మా యయ్యేమో...
తెల్లపంచెలో మహరాజై మీసం మీద చేయేస్తున్నాడు
నాకింకేమి కావాలి? కోర్కెల గుర్రం ఎక్కేస్తాను.

'కాక్కొరోకో' యన్న యథార్థ ఫిరంగికి
విరిగిపడిన కలల శకలాలు నన్ను కప్పేశాయి
దృశ్యాల్ని శాసించే నియంతనైతే ఎంత బావుణ్ను!

-- దొర్ల వెంకటేశ్వర రావు

వినిపించింది. అప్పుడు తలెత్తి చూశాడు. దూరంగా రోడ్డు మీద వేగంగా పచ్చర్లావు లైటు పరిగెడు తోంది. అరుగు గోడ వారగా ఉన్న చెంబులోంచి కల్లు తాగి అక్కడే వెల్లకిలా పడుకున్నాడు రెడ్డి. ఎప్పుడు నిద్ర పట్టిందో తెలీదు గానీ వాడికి రాత్రి కలొచ్చింది. కలలో ముసలాడు ఆరోగ్యంగా ఒంటినిండా దుప్పటి కప్పుకుని బయట మంచం మీద కూచుని చుట్ట కాలుస్తున్నాడు. కాళ్ల దగ్గిర మట్టిలో మనవరాలు ఆడుకుంటోంది. చటుక్కున మెళకువ వచ్చింది. అరుగు చివరికి దొర్లి బయటికి చూశాడు పోతిరెడ్డి. కొద్దిగా పాలు ఎక్కువైన పల్చటి టీ డికాషన్‌లా ఉంది వెన్నెల. తరవాత ఎప్పుడో గాని నిద్రపట్టలేదు రెడ్డికి.

పోతిరెడ్డి బాబుకి కొంచెం భూమి ఉండేది. అందులోంచి సెంటున్నర పొలం విడిపించుకుని ఏడాది అయింది. అప్పు కింద రెండెకరాల చిల్లరా దఖలైపోయింది. తీసుకున్న అప్పుకీ, రెండెకరాలకీ సంబంధం ఏవిటో తండ్రీ కొడుకు లిద్దరికీ తెలియలేదు. తొమ్మిదొందలూ తీర్చినా రెండొందలే జమైందనీ, అది వడ్డీక్కూడా సరిపోలేదని మధ్యవర్తీ, అప్పిచ్చిన పెద్దమనిషీ నచ్చ చెప్పారు. ఇచ్చినట్టు రుజువు లేదు. తీసుకున్నట్టూ రుజువు లేదని చెప్పడం పోతిరెడ్డికి తెలీలేదు. ముసలాడు వీధిలో నలుగుర్నీ పోగేసి యాగీ పెట్టాడు. మధ్యవర్తి అంతా విని సబబు చెప్పడానికి ఎమ్మార్వో దగ్గిరికో, పోలీసు స్టేషనుకో పోదాం పద మన్నాడు. వెళ్లిన నలుగురికీ నోట మాట రాలేదు. గంగమ్మ తల్లి ఎదురుగా నిమ్మకాయ కోసి నిజం చెప్తా నన్నాడు పోతిరెడ్డి. గిరిజన భూముల్ని అప్పుల కింద జమ కట్టుకునే వ్యవహారంలో గంగమ్మకి అనుభవం లేదు గనక అటువంటి "సాచ్చికాలు" ఒద్దన్నాడు మధ్యవర్తి. మొత్తానికి రెండెకరాలూ పోగా సబబుగా సెంటున్నర భూమీ ముసలాడికి దక్కింది. మొదట సబబు చెప్పడంలో, తరవాత వంటని దక్కించుకోవడంలో గంగమ్మతల్లీ, పోతరాజూ కల్పించుకోకపోవడం వల్ల మొదటి పంటలో పోతిరెడ్డికి మిగిలిందేవీ లేదు. పది రోజుల క్రితం చెట్టంత ముసిలాడు కడుపు చేత బట్టుకుని కూలిపోయాడు. దెబ్బతిన్న పాములా మెలికలు తిరిగిపోయాడు. గురవయ్య దగ్గిర చెక్క మందులు తెచ్చి పోశాడు పోతిరెడ్డి. తగ్గినట్టే తగ్గి నొప్పి మళ్లీ మొదలైంది. పోతిరెడ్డికి కొండంత బెంగపడింది నెత్తిమీద. రోజు రోజుకీ ముసలాడి పరిస్థితి దిగజారుతోంది.

పచ్చర్లావు చెప్పినట్టు వీధిలో మోటారు బళ్లు తిరగడం, పేంట్లూ చొక్కాలూ పోతిరెడ్డికి తెలీకపోలేదు. తపసికొండకి బొరియ పడింది. జట్లుజట్లుగా రంగురాళ్ల తవ్వకాలు జరగడం తెలుసు వాడికి. బ్రోకర్లు, పోలీసుల, సేట్ల వలయం మాత్రం వాడికి సరిగా తెలీదు. అప్పటికి నెల రోజుల క్రితం గురవయ్య తమ్ముడు పోలీసుల నోట బడి తప్పించుకున్నాడు. రహస్యంగా ఓ రోజు రెండు నీలపురాళ్లు తెచ్చి చూపించి ఓ అరపెట్టె పొడవాటి సిగరెట్లిచ్చాడు పోతిరెడ్డికి. మరో మార్పు కూడా చూశాడు రెడ్డి. ఊరుని మెయిన్ రోడ్డుతో కలిసే మట్టి దారంలాటి రోడ్డు మొదట్లో రెండు పెద్ద కిళ్లీ కొట్లు వెలిశాయి.

ఉదయం పది దాటుతూండగా పచ్చర్లావు కొరియా బేట్రీ పంపించాడు. లోపల గదిలో, ముసలాడి మీద లైటు వేసి చూశాడు పోతిరెడ్డి. క్షణకాలం గదంతా తెల్లగా మెరిసిపోయింది. రెడ్డి పెళ్లాం చంటిపిల్ల ముఖం మీద లైటువేసి ఆడిస్తూండగా, ముసిలాడు పెద్దగా మూలిగి మెలికలు తిరిగిపోయాడు. బాటరీ గట్టిగా పట్టుకుని భయంగా తండ్రివేపు చూశాడు పోతిరెడ్డి. కాసేపు మూలిగి కళ్లు మూసుకున్నాడు ముసిలాడు.

మధ్యాహ్నం నలుగురూ చింతచెట్టు కిందికి చేరారు. గురవయ్య తమ్ముడు గొంతు తగ్గించి మాట్లాడాడు. పోతిరెడ్డికి అతని మాటలు పూర్తిగా బుర్రకెక్కడం లేదు. మిగతా ఇద్దరూ తలూపారు. నలుగుర్లో కొత్తవాడు పోతిరెడ్డి. చీకటి పడ్డ తరువాత నలుగురూ విడివిడిగా ఎక్కడ కలుసుకోవాలో చెప్పాడు తమ్ముడు. పోతిరెడ్డి లేచి తువాలు తలకు చుట్టుకు బయలుదేరాడు.

"ను వ్వలగాగు. మాతాడాల" అన్నాడు తమ్ముడు.

మిగతా ఇద్దరూ వెళ్లిపోయారు. సిగరెట్టు వెలిగించి తక్షణంగా పోతిరెడ్డి వేపు చూశాడు. గుడ్లప్పగించి అతని వేపే చూశాడు రెడ్డి. చివరికి అడిగాడు తమ్ముడు.

"పచ్చ(లా వేతన్నాడు?"

"ఏతన్నాడు! అయ్యకి ఏలేశరం నుంచి మందు తెత్త నన్నాడు."

"అంతుకేనా?"

"మరంతుకే."

"గంగమ్మ మీద ప్రెమానం జెయ్యి."

ఒకళ్ల కళ్లలోకి ఒకళ్లు సూటిగా చూసుకున్నారు. "ఒద్దులే" అన్నాడు తమ్ముడు. ఇద్దరూ కలిసి ఇల్లకి బయలుదేరారు. నిశ్శబ్దంగా నాలుగడుగు లేసిం తరవాత తమ్ము డన్నాడు. "పచ్చ(లావు విసప్పురుగు. పోలీసోడు విసప్పురుగు." తమ్ముడు మలుపు తిరిగి వెళ్లిపోయాడు.

పోతిరెడ్డి ఇంట్లోకి అడుగు పెట్టకముందే పెళ్లాం ఏడుపు వినిపించింది. రెడ్డి కడుపు తరుక్కుపోయి అడుగు ముందుకు పడక క్షణంసేపు అలాగే ఉండిపోయాడు. లోపల ముసలాడు మూలుగు తున్నాడు. మూలుగు, ఆయాసం కలిసి అతని డొక్క లెగిసి పడుతున్నాయి. కొరియా బేట్రీ వేసి అయ్య ముఖం చూశాడు రెడ్డి. మొహం చెమటతో మెరుస్తోంది. కళ్లు గోళీకాయల్లా ఉన్నాయి. నోరు సగం తెరిచి మూలుగుతున్నాడు. పోతిరెడ్డికి కడుపులోంచి ఏడుపు తన్నుకొచ్చింది. నిద్రపోతున్న శవంలా గున్నాడు ముసలయ్య.

అరుగుమీద కూచుని సత్తు కంచంలో అన్నంవేపు చూసుకుంటూ ఉండిపోయాడు పోతిరెడ్డి. గోడ నానుకుని పిల్లాడికి పాలిస్తోంది రెడ్డి పెళ్లాం. కాసేపు చూసి "బువ్వ దినవా!" అందామె. పోతిరెడ్డి ఆమె మాటలు వినలేదు. మరో నిముషం అలాగే ఉండిపోయి తల ఊపుతూ గబగబ మూడు ముద్దల్లో అన్నం ముగించా డతను. బువ్వ తినగానే మాట్లాడకుండా చాప పరుచుకుని నిద్రపోయాడు రెడ్డి.

తపసి కొండ నెత్తి మీద మబ్బు చివర్లు మండుతున్నాయి. క్రమంగా కొండ నల్లబడింది. అడవి చీకటి వల్లో పడిపోయింది. తువాలు తలకు చుట్టుకుని, టీ తాగుతూ లోపలికెల్లాడు పోతిరెడ్డి. ముసిలాడు బాధతో నిశ్శబ్దంగా గిలగిల్లాడు తున్నాడు. మూలుగు గొంతులోనే సుళ్లు తిరుగు తోంది. తువాలుతో అయ్య ముఖం తుడిచి,

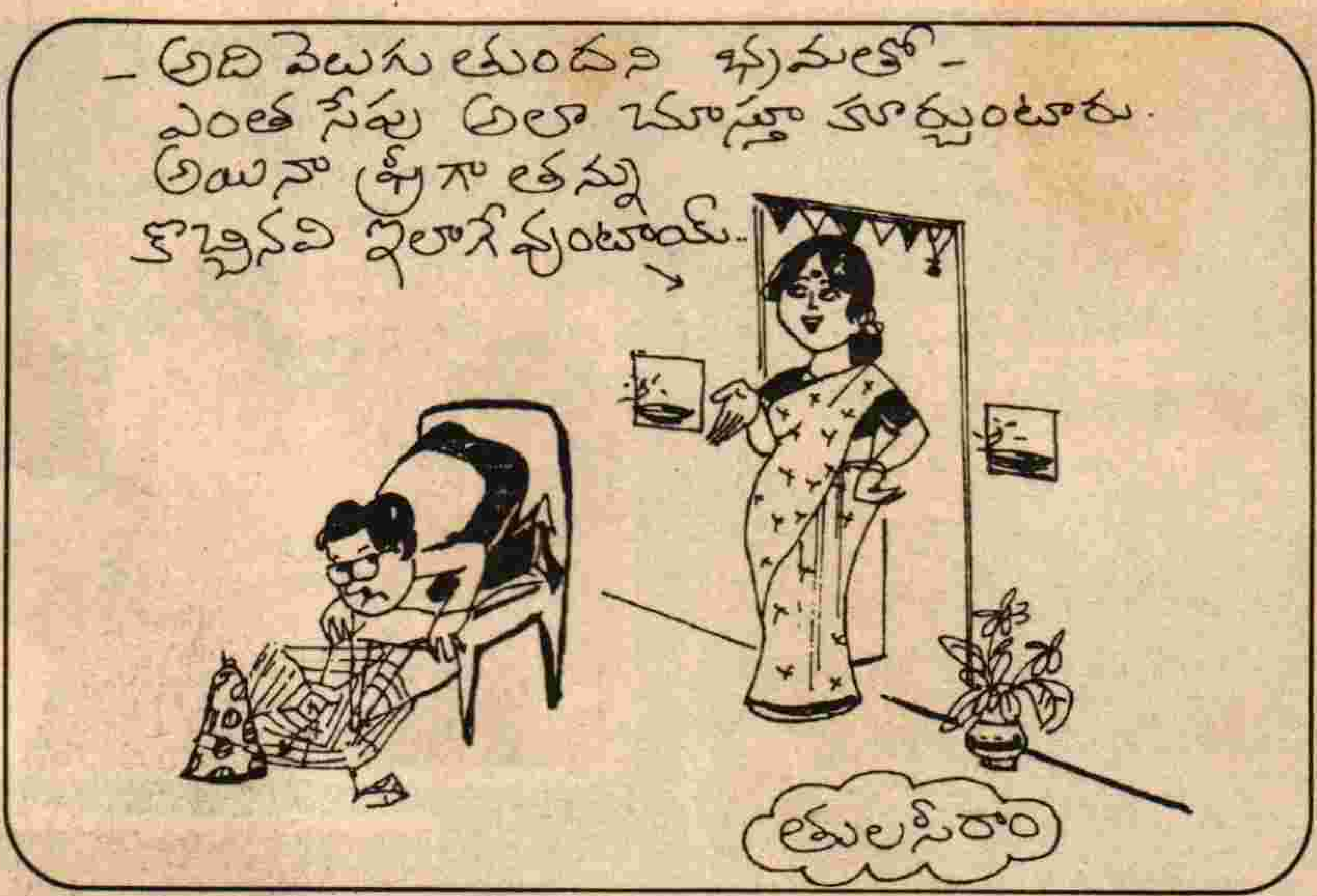

మోకాళ్ల మీద కూచుని ముసలాడి చెవిలో గుసగుస లాడాడు పోతిరెడ్డి. కళ్లు తెరవలేదు ముసలాడు. కాసేపు పక్కనే కూచుని గంగమ్మ తల్లికి మొక్కాడు రెడ్డి. కొద్దిగా మిగిలిన గోరు వెచ్చటి టీ మెల్లిగా ముసలాడి నోట్లో పోశాడతను. ద్రవం గొంతు దిగిందో, లేదో ముసలాడికి పొరబోయి గొంతు బద్దలయ్యేలా దగ్గేడు.

కొరియా బేట్రీ చంకలో పెట్టుకుని చీకట్లో, అనుకున్న చోటికి చేరాడు రెడ్డి. మరో పది నిముషాలు ఆగి, ఆఖరి బీడీ కాల్చి నలుగురూ కొండవేపు నడిచారు. లైటు వెయ్యకుండా నిశ్శబ్దంగా తుప్పలు దాటుకుంటూ నడుస్తున్నారు. చల్లటి గాలేస్తున్నా నలుగురికీ చెమటలు పట్టేశాయి. గుండె చప్పుళ్లు గాల్లో కలిసిపోతున్నాయి. కొండ ఇంకా రాయి విసురు దూరంగా ఉండగానే జట్టుని ఆపేశాడు తమ్ముడు. కళ్లు పొడుచుకుని, లేళ్లలా చెవులు రిక్కించి చాలాసేపు నిలబడిపోయారు. తుప్పల వెనక రెండు కుందేళ్లు బెదిరి పారి పోయాయి. ఈసారి మెల్లిగా నడుస్తూ నలుగురూ కొండ దగ్గిరికి చేరారు. మరో వంద గజాలు నడిచిన తరవాత ముగ్గుర్నీ ఆపేశాడు తమ్ముడు. వాళ్ల చెవుల్లో గుసగుసలాడి, ముగ్గుర్నీ దగ్గిరిగా గోడలా నిలబెట్టాడు. దడతో, భయంతో పోతిరెడ్డి నుంచున్న చోటే వెనక్కి తిరిగి ఉచ్చపోశాడు. కొండచరియ అంతా తమ్ముడికి పరిచితమే. లైటు వేశాడు తమ్ముడు. కొండ కడుపు కింది భాగం పూర్తిగా పెద్ద బొరియలాగ ఏర్పడింది. లైటు ఆర్పి నలుగురూ గునపం దెబ్బలు ఎక్కువ పడని గోడవేపు జరిగారు. చీకట్లో రావడం తమ్ముడికి విసుగ్గా ఉంది. అడవిలోంచి విచిత్రమైన శబ్దాలు వినిపిస్తున్నాయి. చిమ్మచీకట్లో ప్రాచీన మానవుల్లా నలుగురూ తవ్వడం ప్రారంభించారు. మాటిమాటికీ తువాలు చుట్టిన బాటరీ లైటు వేస్తూ పని కొనసాగించారు. కాలంతో నిమిత్తం లేని అంతరిక్షపు అంధకారంలో స్తంభించిపోయిన గ్రహాన్ని తవ్వుతున్నట్టుంది. పోతిరెడ్డికి భయంతో చేతులు ఒణుకుతున్నాయి. కడుపులో తీవ్రమైన కదలిక మొదలైంది. చెమటతో ఒళ్లూ, లుంగీ తడిసిపోయాయి. తలమీద పడిన మట్టి, చెమట కాలవలా ఒంటి మీద జారుతున్నాయి. ముగ్గురూ ఒగరుస్తూ కూచుండి పోయారు.

తమ్ముడు మరోసారి లైటు వేసి వెలుతురు పడ్డ మేరంతా వేళ్లతో గోకుతున్నాడు. అతని పెదాలు నవ్వుతో విచ్చుకున్నాయి. మట్టి పెళ్లని చేత్తో తీసుకుని మెల్లిగా మట్టిని గోకి తీశాడు. మోకాళ్ల మధ్య తల పెట్టుకుని కూచున్నాడు పోతిరెడ్డి.

మొదటి మట్టి ముద్ద పోతిరెడ్డి వీపు మీద పడింది. తల పైకెత్తి చూశాడు. లైటు వెలుగులో నాలుగు ఎరుపు, పచ్చ రాళ్లని చేతిలో చూపిస్తూ ఒంగాడు తమ్ముడు. ఈసారి మరో పెద్ద మట్టి పెళ్ల వాడి వీపు మీద పడింది. ముగ్గురూ కూచుని లైటు బయటికి కనిపించకుండా వెలుతుర్లో రంగురాళ్లు చూసుకున్నారు. నలుగురికీ నవ్వొచ్చింది. ఈలోగా కొండ విచ్చుకుంది. నలుగురూ లేచారు. వాళ్లింకా పూర్తిగా లేవకముందే ఒక క్షణంలో చల్లగా, నిశ్శబ్దంగా తపసికొండ కడుపు కండల్లా పెద్ద చరియ విరిగి పడింది. నలుగురూ పెద్ద కేకవేసి బయటికి దూకబోయారు. పోతిరెడ్డి బాటరీ బైటకి విసిరేశాడు. నలుగురి కేకలూ కొండ కడుపులో తేనుపుల్లా ఆగిపోయాయి. విసిరేసిన ఫస్టాసైన కొరియా బాట్రీ తుప్పల్లో పడింది. బాటరీ కన్ను నిర్నిమేషంగా ఆకాశాన్ని చూస్తూ ఉండిపోయింది.

●